

schilder bijzonder te hebben gewaardeerd. Reeds in 1881 doet Helena de Kay een vertaling van het werk van Sensier over Millet verschijnen te Londen. In 1890 komt John W. Molletts: „The Painters of Barbizon” uit \*). Daarin staan negen reproducties: Wij noemen: „The Mower,” „Peasant Chopping Wood” en „Woman Shearing a Sheep” uit de serie „Les Travaux des Champs”.—Van deze houtsneden publiceert „The Dome” in 1900 „La Fileuse” en „Le Botteleur”. Tevens geeft dit tijdschrift „Le Midi”, uit „Les quatre Heures du Jour,” die door Millet op hout geteekend werden en in 1854 als houtsneden van Adrien Lavieille in het licht verschenen.

In „The Studio” van 1902 „Corot and Millet” komt een prachtige „Bergère” voor. Gelijk wij reeds melden werd deze houtsnede door Millets broer naar 's meesters teekening gestoken. Dit Studio-nummer geeft vele reproducties, meest van teekeningen en etsen, benevens acht prenten van „Les Travaux des Champs.”

In hetzelfde jaar verschijnt Julia Cart-

\*) Dit werkje geeft een uitmuntende bibliografie (tot 1890). Ook een lijst der voornaamste schilderijen, waarop tevens wordt vermeld, waar zij zich bevinden.

wrights boek: „Jean François Millet, his Life and Letters” \*) met negen zeer mooie reproducties, o.m. „Le Semeur” en „Les Glaneuses.” De fraaie teekeningen „La Nuée de Corbeaux,” „Le Sortie” en „Le Retour” moeten niet als voorstudies van een schilderij, maar als zelfstandige kunstwerken beschouwd worden.



LA CHARITÉ.

Het werk van Arthur Tomson „Jean François Millet and the Barbizonschool” (1903 Londen) geeft prenten naarschilderijen, teekeningen en pastels. Hierin staat een prachtige „Cardeuse”. 't Kon een prinses zijn, zoo edel is deze maagd uitgebeeld. Ze doet denken aan sommige spinsters van Thijs Maris †).

In het Duitsch verschenen twee Milletstudies: een Knackfuss en het boekje van Richard Muther.

Al deze geschriften gaan evenwel terug op het werk van Alfred Sensier: „La vie et l'oeuvre

\*) Vertaald door Clara Schröder in het Duitsch, Leipzig 1903, Herman Seeman Nachfolger.

†) Maris toonde zijn hooge waardeering van Millets kunst door zijn ets van De Zaaier, waarvan hij schreef aan Ph. Zilcken: „Een ding van je zelf komt er niet zoo op aan, maar ik had er mijn zin op gezet een Millet te maken; niet het schilderij, maar de man zelf”. (Zie Elsevier's 1902, deel XXIV, pag. 305/6; met Zaaier-etsreproductie).